No. 15. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT

Vrijdag 4 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— De laatste berigten uit het [illegible] der beide Siciliën luiden heden zeer gunstig [illegible] van vooruit- [illegible] vormingen in het bestuur toe te staan, gelijk aan die, welke de paus, de groothertog van Toscane en de koning van Sardinie in hunne staten hebben ingevoerd.

DUITSCHLAND.

— Uit alle oorden van Duitschland wordt berigt, dat overal een verbazende voorraad van granen voorhanden is. Van daar ook dat bijna op alle duitsche markten de prijzen dagelijks eene meerdere of mindere daling ondergaan. De toevoer uit Hongarije is te Triest zoo groot, dat het aldaar aan bergplaatsen ontbreekt. Dit is mede het geval langs den geheelen Boven-Rijn en den naburigen Elzas, waar een overvloed heerscht, zoo als men dien sedert vele jaren aldaar niet gezien heeft.

— Uit Hamburg wordt geschreven, dat daar in het jongst afgeloopene jaar 8141 personen uit onderscheidene duitsche staten, zich als kolonisten naar Amerika hebben ingescheept, zijnde bijna twee maal zoo veel als in 1846. In het tegenwoordige jaar voorziet men nog eene veel talrijker emigratie uit Duitschland, die echter naar men verneemt voornamelijk zal plaats grijpen over Havre en Rotterdam.

— De ellende in sommige districten van Silezie is verschrikkelijk en bijna dagelijks worden lijken van verhongerde personen op straat aangetroffen. Eene doodelijke typhus is daarop gevolgd en sleept tallooze slagtoffers ten grave; in sommige districten heeft de ziekte reeds acht procent van de bevolking weggeraapt; in andere klimt het aantal slagtoffers van vijftien tot twintig procent.

ENGELAND.

— De *Times* bevat eene klagt over het aantal bedelaars, dat zich op de straten van Londen ophoudt. De meesten dezer ongelukkigen zijn Ieren, welke in de hoofdstad eene schuilplaats tegen den honger en den dood komen zoeken. Geheele huisgezinnen, met lompen bedekt, doorkruissen de verschillende wijken en voorsteden, en trachten door blikken en gebaren het medelijden der voorbijgangers af te smeeken, welke het evenwel meestal te druk hebben, om eenigen onderstand aan deze ongelukkigen te verleenen. De *Times* vraagt, waar deze ongelukkigen, welke hij op 50,000 schat, zich des nachts ophouden.

— Een dagblad van Amerika, de St. *Johnsnew Brunswicker* deelt het volgende mede:

In onze haven is dezer dagen de *Eolus*, kapt. *Driscott*, binnengeloopen, welke 420 landverhuizers aan boord had. Dit waren Ieren, die van den heerlijkheid verjaagd waren, welke lord *P.* nabij Sligo, toebehoort. Van de 420 personen, waren slechts 104 van het mannelijk geslacht, die boven de 14 jaren oud waren; de overigen waren vrouwen, kinderen, grijsaards en zieken. De kinderen van beide geslachten hadden geene schoenen of kousen en vele zelfs geene broeken of jurken. Een dezer, ongeveer 10 jaren oud, werd, daar hij volstrekt geene kleedingstukken bezat, geheel naakt voor den geneesheer gebragt, welke de landverhuizers moet onderzoeken. De ongelukkige worden zonder de minste hulpmiddelen aan wal gezet.

Een ander vaartuig, de *Richard Watson*, is den 28. September jl. met 230 arme lieden, welke insgelijks van het landgoed van dezen zelfde lord werden verjaagd, van Sligo vertrokken, en is naar Quebec bestemd, doch zal onze haven aandoen, indien het saisoen te ver gevorderd is.

Op deze wijze zijn 650 menschen van den grond verjaagd, waarop zij geboren zijn, waarop zij gearbeid hebben; zij worden naakt in een ver afgelegen land aan de kust gezet, en veroordeeld om van honger, koude en ellende om te komen, omdat zij hunne pacht niet hebben kunnen voldoen.

De landheer, welke op eene dergelijke wijze 650 menschelijke wezens behandeld, is lord *Palmerston*, welke jaarlijks van de heerlijkheid, waarvan de arme lieden verjaagd zijn, een [illegible] (96,000).

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29. Januarij. Het gemeente-bestuur der stad heeft, sedert eenige tijd, in sommige straten een nieuw plaveisel beproefd, bestaande uit vlakke vierkante steenen van grijs porphyr, welke zoodanig aan elkander sluiten, dat de rijtuigen daardoor niet worden geschokt en tusschen de voegen geen modder doorgelaten wordt.

SPANJE.

MADRID, den 22. Januarij. De koude is hier ondragelijk streng; de wandelplaatsen, schouwburgen, enz. worden schier niet meer bezocht. Subiele sterfgevallen behooren hier onder de dagelijksche gebeurtenissen, en vooral neemt de sterfte in de hospitalen met iederen dag toe. Alleen van eene verandering der luchtsgesteldheid verwacht men hulp tegen deze rampen. Naauwelijks één derde gedeelte der bevolking, zoo van Madrid als van de overige Spaansche steden, is van de griep en andere epidemische ziekten verschoond gebleven.

BELGIE.

BRUSSEL, den 30. Januarij. Laatstleden donderdag zakte een jongen, die de Schelde bij Rupelmonde wilde overgaan, door het ijs met het grootste gedeelte zijns ligchaams en heeft zich slechts met bijna bovenmenschelijke inspanning los kunnen maken en weder op het ijs komen. Maar naauwelijks wilde hij zich naar wal begeven, of de koude beving hem en hij viel dood neder, voor dat hij den oever bereikt had.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 31. Januarij. Men zegt dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal niet voor tegen het einde der maand Februarij hare werkzaamheden hervatten zal. Met zekerheid schijnt daaromtrent echter nog geene bepaling bekend te zijn.

— In onderscheidene dagbladen is reeds melding gemaakt van een verschrikkelijk ongeluk, in het laatst van October op het Meer van Michigan in Noord-Amerika voorgevallen, waarbij omstreeks 250 landverhuizers en daaronder een honderdtal Nederlanders, die zich van Buffalo naar Milwaukie begaven, door het verbranden van de stoomboot *Phoenix*, het leven hebben verloren. Thans is alhier ontvangen een nommer van het Noord-Amerikaansche blad *Miltwaukie Sentinel*, hetwelk eenige bijzonderheden aangaande die ramp en eene opgave van de namen der daarbij omgekomenen, zoowel als van de geredde personen, bevat. Wij nemen het berigt van dat blad — (*letterlyk* voor zoo veel de namen der personen betreft) — over, de onnaauwkeurigheden die daarin mogten voorkomen voor rekening van den berigtgever latende.

« Onder de 300 reizigers aan boord van de *Phoenix*, die op Lake Michigan niet ver van Sheboygan eene prooi der vlammen geworden is, bevonden zich omstreeks 150 Hollandsche landverhuizers, waarvan er slechts vijf en twintig met de beide booten van het stoomvaartuig gered zijn. Deze ongelukkigen hebben alles verloren; de meesten waren zelfs naauwelijks gekleed, daar zij te bed lagen toen de brand eensklaps met groote hevigheid uitbarstte. De ingezetenen te Sheboygan, waar zij zich nog bevinden, hebben hen liefderijk opgenomen en in hunne eerste behoefte naar vermogen voorzien; thans is ook hier te Milwaukie de liefdadigheid der bevolking te hunnen behoeve ingeroepen.

« De namen der omgekomenen zijn deze:

« Uit het dorp Winterswijk in Holland:

« *H. J. Sibelling* met vrouw en kinderen; *Teuhil Boffers* met vrouw en kinderen; *D. J. Oenk* met vrouw en kinderen; *J. Albert Sikking* met vrouw en kinderen; *H. W. Ovink* met vrouw en kinderen; *G. J. Geurking* met vrouw en kinderen; *H. W. Kooyers* met vrouw en kinderen; *H. J. Neyewald* en vrouw; *J. B. Jeapes*.

« Uit het dorp Varsseveld:

« *A. Koolenbrander* met vrouw en zes kinderen; *R. Wildenbust* met vrouw en een kind; *H. J. Tekotte*; *Lammert Oberink* met vrouw en kinderen (één kind gered); *Dirk Gielink* met vrouw en kinderen; *Dirk Willem Navis* met vrouw, moeder en vijf kinderen; *Willem Kraayenbrink*.

« Uit Oostebeek: (Oosterbeek ?)

« *Nibbelink* en familie, *Burele* of *Buril* met vrouw en vijf kinderen.

« Uit Otten in Enteren, provincie Overijssel: (Holten en Enter ?)

« *H. Landeweerd*, met vrouw en vier kinderen, *Beumer* met vrouw en kinderen, *Lubbers* met vrouw en kinderen, *G. Hommers* met vrouw en twee kinderen, *Geeslings* en vrouw.

« Onder de geredden bevond zich eene dochter van *Lambert Oberink* uit Varsseveld; voorts uit Otten in Enteren: *F. Schuppert* met vrouw en een kind; *Lanneweert* en vrouw; *Wissink* en vrouw, en *Geeslings* en vrouw met hunne vijf kinderen; en uit Winterswijk: *H. J. Essebrukpas*; *Berendina Willenk*; *H. J. Witterdink*; *Mina Sendoller*; *J. W. Oenh* met drie dochters, hebbende vrouw en twee zoons verloren; *D. A. Voskyel*; *Armeygan Russelink*."

(*Staats-Courant.*)

LEEUWARDEN, den 29. Januarij. Bij het lezen van het berigt over eene vrouw, die in vergevorderden ouderdom nog op schaatsen reed, vermeld in het voorgaande nommer dezer courant, herinneren wij ons hier te Leeuwarden den heer *B.* gekend te hebben, welke van jongs af een eerste liefhebber van schaatsrijden geweest is, ofschoon hij niet onder de snelle baanrijders moet gerangschikt worden; tot zijn vijf en zeventigste jaar reed hij jaar op jaar nog op schaatsen, als zich de gelegenheid daartoe aanbood. Op bovengemelden ouderdom, liet hij zich door zijne kinderen overreden, die liefhebberij aan jonge lieden over te laten; de oude heer beloofde dan ook plegtig het schaatsenrijden voor altijd vaarwel te zeggen; tot zijn drie en tachtigste jaar hield hij getrouw zijn woord, maar toen was het hem niet mogelijk zijn lust tot rijden langer te betoomen, — stilletjes nam hij een paar schaatsen en reed op de Harlinger vaart; zijne kinderen werden spoedig door iemand gewaarschuwd, dat hun vader bij Ritzumazijl op schaatsen gezien was, — natuurlijk werd de oude liefhebber spoedig terug gehaald en voor het vervolg goede maatregelen genomen, dat hij niet weder zijn woord konde verbreken. (*P. F. C.*)

— *De Hydra* verhaalt een feit, dat ons haast ongeloofelijk voorkomt. Vroeger is gemeld, dat een verzoekschrift, onderteekent door meer dan twee honderd Amsterdammers aan den koning, inhoudende het verzoek, dat Zijne Majesteit, ten behoeve van de deelhebbers aan de broodonlusten te Harlingen en Leeuwarden, *genade voor regt* zoude laten wedervaren, en hen van de schandelijke schavotstraf ontslaan; aan welk verzoek, zoo men weet, niet voldaan is. Maar wat niet algemeen bekend is, zegt *de Hydra*, is, dat de eerste onderteekenaar van bovengenoemd request, eenige dagen geleden, voor eenen der Amsterdamsche commissarissen van policie is ontboden geworden, die gemelden onderteekenaar op eene juist niet zeer vereerende wijze heeft ontvangen, hem den belhamer van eene troep noemde, die zich voor oproermakers in de bres stelt, en hem *met eene tweejarige gevangenis bedreigde* (!!!)

DEVENTER, den 29. Januarij. Het is inderdaad treurig en ten eenemale onbegrijpelijk, hoe Nederland zoo onverantwoordelijk ten achteren is bij de overige rijken van Europa. Teregt zegt onze zuster de *Deventer Courant*:

GESCHIEDENIS VAN EEN HOUTEN BEEN.

(Vervolg van onze vorige.)

Op dit oogenblik stortte de buitenopening in, en wij waren allen verwonderd te zien, dat het plat van den bakoven, uit losse planken, die men aan elkander gehecht en met asch en spaanders bedekt had, was zamengesteld. Eenige mokerslagen deden de planken in stukken vliegen, en wij uitten een vreugdegejuich, toen wij, vijf of zes mannen bleek van schrik, en ter neergebukt in eene groeve, onder den bakoven vervaardigd, bemerkten. In een oogwenk hadden de soldaten hen uit hunne schuilplaats gerukt en stevig geknevold. Allen zagen er treurig en ontmoedigd uit, behalve een enkele, dien ik, aan den overvloed van linten, die zijn hoed versierden, en meer nog aan zijne fiksche houding, voor hunnen aanvoeder herkende. Peppe Coppa wierp onverschillige en spottende blikken om zich heen; maar toen hij, onder ons, den ouden makker, die hem verraden had, bemerkte, ontvlamde zijn gelaat en schoten zijne oogen bliksems. Ondertusschen had de verklikker van de verwarring, die er heerschte, gebruik gemaakt, om met de manschappen, die hem bewaakten, het huis uit te gaan. Eenige minuten daarna, zagen wij hem met een lomp houten kistje terugkomen.

– Zie hier ons goud, zeide hij, terwijl hij mij het kistje aanbood.

Dadelijk tot de verdeeling willende overgaan, ging ik met eenige manschappen, terwijl de overige de gevangenen bewaakten, in eene daarbij zijnde kamer. Daar braken wij het kistje open, en ik was niet weinig verwonderd, toen ik zag, dat de rijkdommen van den bandiet, drie duizend dukaten, zoowel in goud, als in stukken van twaalf carlins, bedroegen. De Calabriër had de oogen met eene verslindende begeerlijkheid op het goud gevestigd. De som werd getrouwelijk gedeeld. Een der deelen werd hem dadelijk ter hand gesteld, en hij verdween, om niet weêr te komen. Het andere werd onder de soldaten verdeeld, wier goede gezondheid het vermeerderde. Toen de deeling afgeloopen was, gaf ik bevel om weer op weg te gaan, terwijl ik de gevangenen in het midden van de gelederen plaatste.

Onderweg riep ik den serjant Pietri, die stilzwijgend achter de kolonne liep.

– Welnu, oude! zeide ik tot hem, wat zegt gij er nu van? Is deze man dan waarlijk een mensch?

– Deze man is nog niet dood, kapitein, antwoordde Pietri met zijn eeuwig hoofdschudden. Roep nog niet victorie; wacht met schertsen, tot die satansche schelm zes voet aarde over zijn lijf heeft..... en dan zou ik nog niet zeker zijn.

– Mijn arme kameraad, zeide ik tot hem, gij zijt niet te verbeteren; maar ik zal eindigen met u te overtuigen, dat beloof ik u.

Te Nolisartes aangekomen, deed ik mijne gevangenen in een huis, dat men ons had afgestaan, om voor hoofdwacht te dienen, opsluiten, en verdubbelde ik de wacht. Ik ging vervolgens naar huis, om aan mijne divisie te schrijven, en haar mijne gelukkige gevangenneming bekend te maken, terwijl ik order omtrent mijne gevangenen vroeg. Daar, in dien tijd, de posterijen in Calabrie nog niet regelmatig waren ingesteld, deed ik den volgenden dag, met zonsopgang, een soldaat, dien ik met mijne depêche belastte, vertrekken, terwijl ik hem een huurmuilezel deed berijden.

Ondertusschen had de tijding van het gevangennemen der bandieten, die zich door het vlek verspreidde, eene groote levendigheid onder de bewoners doen ontstaan. Op alle hoeken van het plein vormden zich groepjes, die met vuur schenen te spreken. Deze gisting bevestigde de vermoedens, die ik opgevat had. Het was buiten twijfel, dat de bandieten gemeenschap hadden behouden met de bewoners van het dorp, die het schrikkelijke treurspel van het vorige jaar eerder verbitterd dan verschrikt had.

Toen ik des avonds bij mijn gastheer kwam, werd tusschen hem, pater Barytus en drie of vier personen, die mij toeschenen de wijsheden van de plaats te zijn, een zeer levendig gesprek gevoerd. Maria was ook daar; hare gedwongene houding en de bleekheid, die op haar gelaat verspreid was, bevreemdden mij. Toen ik binnen kwam, werd het gesprek in eens afgebroken. Gregorio ontving mij met zijne gewone voorkomendheid. Alle gasten stonden op, en vertrokken, na mij zwijgende gegroet te hebben, behalve de oude monnik. Ik zag hen met bevreemding heen gaan, en mij tot Gregorio wendende, zeide ik:

– Al die snaken lijkenen mij toe duivelsch zamenzwerende gezigten te hebben. Ik zoude niet verwonderd zijn, wanneer ik ter ongelegener ure eene kleine zamenzwering was komen storen.

– Gij bedriegt u niet, antwoordde de brave man, met een glimlach vol van schijnheilige onnoozelheid; deze heeren, die gij den terugtogt hebt doen aannemen, waren met de behandeling van eene zaak van het hoogste gewigt bezig: het gold niets minder dan te weten, of de schatting van het hoornvee niet een onregt van den burgemeester is, en of er van deze belasting in de laatste registers van de landelijke vergadering wordt gesproken. Zoo als gij ziet, was het onderwerp van het gesprek zeer gewigtig.

– Zeer gewigtig, antwoordde ik; het spijt mij slechts, dat mijne onverwachte aankomst die heeren gestoord heeft. Meester Gregorio, voegde ik er in gedachte bij, gij zijt een bedrieger en zoo ik geen honderd bajonnetten tot mijne dienst had, zoude ik mij in het geheel niet, noch aan uwe bevallige glimlachjes, noch aan uwe gehechtheid, boven alle proeven verheven, noch aan uwe verdachte bijeenkomsten over het hoornvee, vertrouwen.

De grijsaard vertrok, door den monnik vergezeld.

(Vervolg hierna.)

« Wanneer men het spoorwegnet overziet, dat over het vaste land van Europa getrokken wordt, bemerkt men, dat men nu reeds uit het midden van Frankrijk onafgebroken over Parijs, Brussel, Keulen, Hanover en Berlijn tot aan de grenzen van het oude Polen komen kan, terwijl eene andere linie, bij Triëst beginnende, over Weenen, Breslau en Berlijn, naar Hamburg loopt. Andere linien staan reeds met deze hoofdlijnen in verbinding of worden aangelegd. *Alleen Nederland met zijne binnenlandsche spoorwegen ligt afgezonderd en zal vooreerst afzonderlijk blijven*: nu van den beraamden Overijsselsche weg niets komt en, gelijk men verneemt, de onderhandelingen te Berlijn over de aansluiting van den Rijn-spoorweg eensklaps zijn afgebroken." (*Kaleidoskoop.*)

— Uit Breda wordt ons het volgende geschreven:

« Het is niet onaardig om te weten, door welke drijfveeren onze kostbare staats-machine wordt aan den draai gehouden.

« Een staaltje in het klein, zal voldoende wezen, om over grootere takken van financieele industrie te kunnen oordeelen. Een ieder weet met hoeveel zorg en kosten een huisvader zijn varken vet mest, om zijn schamel huisgezin, bij zijne droge soms nog slechte aardappelen, een hartelijk beetje te kunnen geven; maar alvorens daartoe te geraken, moet er aan dat dier een groot Nederlandsch ceremonieel voorafgaan, waarvan onze eenvoudige voorouders niets kenden. Een beëedigde schatter, die in vorige jaren zulk een dier schatte, b. v. op *f* 25, diezelfde ambtenaar taxeert het in dit jaar op *f* 40 en soms op *f* 50, en vraagt nu de arme huisvader de reden van dit verschil? dan is het antwoord van den schatter, *dat hy zyne instructie heeft!* Zoo leert men dan in Nederland de zedelijkheid in beoefening brengen; en zoo ook worden in dit gewest, jaarlijks de varkens hooger en de ministers lager geschat." (*de Tyd.*)

VLISSINGEN, den 4. Februarij. In ons nummer van den 26. Januarij ll. sloegen wij eenen vlugtigen blik over de situatie van de *havens van Vlissingen*; sedert deed de vorst zich nog sterker gevoelen, — en evenwel bragt de stoomboot *de Schelde* op den 29. Januarij, des avonds om 6½ uur de schoener *Ritsia* binnen, komende van Tangerog.

Ons schrijven is mitsdien tot dus verre bewaarheid; want daar sedert den daarop volgenden dag het dooiweder is ingevallen, zal er wel geene kwestie meer kunnen bestaan, om ten dien aanzien eenigen twijfel over te blijven.

Maar wat baat het, dat Nederland een zoo hoogst gewigtig punt aan deszelfs kusten bezit, indien men met onverschilligheid op hetzelve blijft nederzien: niets kan dus daarvan het gevolg zijn, als dat de *roem*, welke deze *havens* sedert de oorlogen tegen de Duinkerkers verwierven, zelfs voor dit geslacht reeds zal verloren zijn.

Bijzondere gebeurtenissen, sedert die tijden tot 1813, betrekkelijk deze havens en de monden van de Schelde, zijn een onderzoek overwaardig: het behoort echter niet tot een couranten-artikel en bovendien zouden wij ons in eene krijgskundige beoordeeling moeten begeven; daar wij om gewigtige redenen liefst van tusschen weêrden te blijven.

Gewaagden wij in ons, zoo even genoemd, nummer van het algemeen belang, dat het geheele vaste land van Europa, benevens Groot-Brittanje, kunnen hebben bij eene steeds toegankelijke zeehaven, *elders* dan aan de kusten van Frankrijk, zoo deelt voorzeker het groote Rusland in hetzelve. Het gewigt van eene altijd toegankelijke haven voor dat uitgebreide land is reeds door keizer *Alexander* erkend, die, bij gemis daarvan, reeds toen bedacht geweest is, zich van de landzijde eenen weg naar het westelijk Europa te banen. Met reuzenkracht gaat die Noordsche mogendheid tegenwoordig voort, dat doel te bereiken en zal zich zeer spoedig op de hoogte geplaatst zien, om zijne producten over het vaste land van Europa te kunnen verspreiden.

Het verdient vooral ook opmerking, dat niet alleen Frankrijk geene schatten ontziet, om zijne zeehavens te doen schitteren; ook Engeland, hetwelk bijna op alle punten van deszelfs kust goede havens bezit, besteed duizende ponden sterling, om de voorheen weinig bekende haven van Folkstone te vergrooten en voor de diepstgaande koopvaardeis bruikbaar te maken. — Belgie heeft het voornemen, om dezen zomer te Antwerpen zijne dokken te vergrooten, en ontziet geene kosten, de havens van Ostende te verbeteren; en het schijnt slechts aan eenen ongegronden twijfel omtrent de mogelijkheid te liggen, dat dit rijk niet reeds eene geheel nieuwe zeehaven aan de kust van Blankenberg heeft aangelegd: het is dus zeker, dat dit uitstel als tijdelijk mag beschouwd worden. — Het Hanoversche gouvernement doet zeer belangrijke werken uitvoeren te Brunnshausen nabij Stade op de Elbe; het heeft aanzienlijke sommen toegestaan voor het verbeteren van de haven van Harburg, op den linkeroever van de Elbe, tegen over Hamburg. Deze haven van Harburg is daardoor in onmiddelijke gemeenschap met de zee gebragt. Ook aan den mond van de Guste, nabij Bremerhafen, wordt eene ruime haven, met de noodige dokken, daargesteld. — Te Cuxhaven worden zoodanige inrigtingen gemaakt, dat voortaan de schepen, door ijs of slecht weder verhinderd de rivier op te varen, eene veilige legplaats zullen vinden. — Op den regteroever van de Elbe en op het Holsteinsche grondgebied, is de haven van Glückstadt door eenen spoorweg met Altona verbonden. Ten gevolge van de zeer belangrijke werken, welke men aan die haven doet uitvoeren, zal Glückstadt eene der aanmerkelijkste zeeplaatsen van de noordkust van Duitschland worden. — En om hier nog iets te noemen, — zelfs het kleine hertogdom Oldenburg schroomt niet groote offers te brengen, om de vrijhaven van Brare, op den Wezer, te verbeteren.

In onze volgende nummers zullen wij een en ander op Nederland trachten toe te passen en daarna de belangen van de steden Amsterdam, Rotterdam en anderen daaraan toetsen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De heer Schorer van de Souburgen bedankt in de Middelburgsche Courant de brandspuit van Middelburg voor den betoonden yver, aan den dag gelegd in den nacht van den 27. January. — Wy leven in een tyd van ketteryen, onlangs beweerde het Handelsblad dat de slaverny niet in stryd is met het christendom; een dominé in het vierde district houdt het er voor dat een christen zyn vrouw mag slaan. — Den 22. February zal in het departement Groede der Maatschappy tot Nut van 't Algemeen de plegtige uitreiking plaats hebben van medailles voor een edelmoedig bedryf; de president, Ds. Houtkamp, van Nieuwvliet, zal de redevoering houden. — Te Axel hebben de vlugste schaatsenryders onder de armen winterkleederen gekregen. Gelukkig de armen aldaar die goed konden schaatsenryden! Het is, meldt men, een nationaal feest geweest; dit is ons niet helder: Nederlandsche weldadigheid is dat toch wel niet, maar misschien staat het in verband met 's lands verdediging op schaatsen. — Volgens de Arnhemmer is het plan eener leening geheel opgegeven. — Het gerucht van het vermoorden van onzen gezant te Madrid is valsch bevonden. — Generaal Scott is uit Mexico teruggeroepen en vervangen door generaal Butler. — Te Amsterdam is eene vrouw in haar bed verbrand. — De Nyverheid van Brugge noemt lord Palmerston een handelaar in menschenvleesch. — Volgens de laatste telling heeft Engeland eene bevolking van 28,700,000 inwoners, dus eene vermeerdering van 300,000 sedert 1846. — Te Londen zijn belangryke bedriegeryen ontdekt. — Aardbeving te Tyrol. — Er trekken zooveel Oostenryksche troepen door Triëst naar Italie, dat de pryzen van haver en rogge aanmerkelyk gestegen is. — De berigten uit Vlaanderen, betrekkelyk de armoede aldaar, zyn hartverscheurend.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het schijnt, dat de weinige regelen over de Verloting van Voorwerpen alhier, voorkomende in de *Vlissingsche Courant* van den 31. Januarij ll., door de Commissie dier Verloting, verkeerd zijn opgevat, alsof het onze bedoeling was die Commissie in een ongunstig licht te stellen en er een weinig jalousie onder liep. Wij verzekeren dat, wel verre van de verloting af te keuren, wij dezelve door het inzenden van een geschenk en het nemen van onderscheidene loten, zooveel in ons vermogen is hebben trachten te bevorderen. Wij bedoelden alleen bespoediging der zaak en het schijnt dat wij daarin geslaagd zijn. X.

MENGELINGEN.

Nog een woord over de bedreigde knevelling der vrije drukpers.

In dien noodlottigen XVII titel *van hoon en laster* worden nog andere fatale wets-bepalingen voorgesteld, die wij hier laten volgen.

« Laster en hoon kunnen ook gepleegd worden tegen openbare magten, tegen zedelijke ligchamen, al is het ook dat « *geen van derzelver leden uitdrukkelijk is aangeduidt*, en « tegen *overledenen*."

Hieruit blijkt vooreerst, dat de regering nu ook bijvoorbeeld de Leden der Tweede Kamer, waarvan velen teregt aan de aanvallen der oppositie blootstaan in hare bescherming wil nemen en hen daardoor paaijen. Men herinnere zich, dat de Hooge Raad, eenigen tijd geleden, de *Vlissingsche Courant* heeft *vrygesproken* van hoon, wegens een artikel in die courant, waarin o. a. voorkomt: « wat zou de natie « nog van eene Kamer kunnen verwachten, wier *meeste* « leden steeds toonen, dat het hun slechts om één doel te « doen is; en dat doel is *geld*," enz. Zoo iets te schrijven zal voortaan als hoon gestraft worden, even als of men het *geheele* ligchaam hoont; een *gedeelte* der leden te kastijden, hoe gegrond ook, is voldoende om vervolgd te worden. Men begrijpt, dat de meerderheid der Tweede Kamer, ten minste *dit* gaaf zal aannemen.

In de tweede plaats blijkt uit hetzelve, dat men in 't vervolg ook van *overledenen* geen kwaad meer zal mogen zeggen, al bevatten de vermelde feiten ook niets dan de zuivere waarheid. Men weet, dat de Hooge Raad een zekeren publicist die zich vrij ongunstig over wijlen koning Willem I had uitgelaten, van alle regtsvervolgingen te dier zake heeft ontslagen, op grond dat *overledenen niet tot de geschiedenis* behooren.

Wordt dit ontwerp *wet*, dan zal elk, die mogt goedvinden, om eens het doopceel te ligten van dezen of genen vorst zaliger, van wijlen eenen minister enz.; wiens nagedachtenis ver van gezegend of vaderlijk is, zich blootstellen aan vervolging, « op aanklagte van de echtgenoote, de ouders, grootouders, of kinderen van den overledene."

Verder zal met correctionele gevangenisstraf en geldboete gestraft worden, « die iemand wegens eene bepaalde daad, « waarvan de waarheid uit een regterlijk gewijsde of authentieke acte *blykt*, met beleedigingen vervolgt, indien daardoor « deszelfs eer of goeden naam wordt aangerand.

Nog mooijer: « In geen geval wordt ten aanzien der beleediginge" (jegens den persoon des konings, de regerende koningin, den naasten erfgenaam van den kroon of den regent) « eenig onderzoek naar of bewijs van de waarheid der « aangevoerde daadzaken toegelaten." (!)

Nota bene. 't Is nog al wel! men zal vervolgd worden, als men de *waarheid* kan bewijzen; zeer landsvaderlijk en genadig!

Luidens een later artikel, « wordt de strafschuldigheid" (van drukkers, uitgevers, verkoopers en verspreiders) « niet « weggenomen, door dat de gedrukte, uitgegeven of ver« spreide dagbladen, geschriften of andere werken geheel of « gedeeltelijk *overnemingen*, *uittreksels* of *vertalingen* zijn « uit dagbladen, geschriften of andere werken, binnen of « buiten het rijk uitgekomen of vervaardigd."

Gelukkig dat dit artikel thans nog geen kracht van wet heeft; anders zouden de *zes* uitgevers of redacteurs die het bewuste artikel uit het weekblad *de Burger* geheel of gedeeltelijk hebben overgenomen, wel moeten opdraaijen. 't Zou anders niet onaardig zijn voor heeren ministers als die *zes* leelijkers met den heer van Bevervoorde aan 't hoofd (dus een *zevental*, juist een galg vol!) eens *allen* achter de tralies konden gezet worden!!

« Hoe men ook dezen titel *van hoon en laster* beschouwe" (zegt de *Arnh. Ct.* naar waarheid), « overal vindt men gevaar voor de vrijheid van drukpers. Onbepaalde uitdrukkingen, welke tot allerlei uitleggingen aanleiding geven, vindt men maar al te veel. Zoo wordt, bij voorbeeld, *hoon* geacht en zal met gevangenisstraf en geldboete gestraft worden, het aantijgen van bepaalde daden, door welke men « getracht zal hebben iemand aan de *minachting* of *bespotting* van anderen prijs te geven."

De heer de Jonge heeft nog minder liberaal willen wezen dan wijlen de beruchte minister van Maanen, die bij art. 4. der wet van 16. Mei 1829 « *het regt om over de handelingen der openbare magten zyne gedachten te kunnen uiten en die te kunnen beoordeelen*," uitdrukkelijk vaststelde, welk regt de tegenwoordige minister van justitie heeft *weggelaten!*

"Ik, ja, landskind! bereid u om den muilband aan uwen mond, den slavenketen aan uwe pen te zien klinken. Want meer en meer wordt het thans waarschijnlijk, dat de aanslag tegen de pers gelukken zal." (*Kol.*)

De redactie was eenmaal ooggetuige van de laatste levensoogenblikken van een lijder aan de watervrees, en de hoogroode, vurige, wilde oogen, koperroode gezigtskleur deden ons vooronderstellen, dat de man aan eene ophooping van bloed naar de hersenen den gewelddigsten dood stierf. Wij ontleenen den grond tot deze vooronderstellingen, omdat wij eens een hond, aan de hondsdolheid of watervrees gestorven, ontleed zagen, en bevonden, dat al het bloed des diers in de borst, den hals en muilen kop opgehoopt was. Zij, konden alleen magteloose aanschouwer zijn, als zijnde toen nog onbekend met de natuur-geneeswijze of koud-water-kuur; en, wanneer zij van tijd tot tijd in de nieuwsbladen leest van den dood van zoodanige lijders, dan kan zij zich al de verschrikkelijke verschijnselen van zoodanig uiteinde levendig voorstellen.

Er bestaat wel buiten, maar in ons Vaderland geen voorbeeld van genezing van personen, die werkelijk aan de watervrees lijden, waarom de redactie de raadgeving van den grooten Boerhave zou aanbevelen, om den lijder te blinddoeken en zoolang door krachtige personen onder het water te doen dompelen, tot dat hij magteloos wordt; hem daarna in een warm bed te brengen en, als het mogelijk is, frisch water te doen drinken. Boerhave verzekert alsdan de genezing.

Daar na het te bed brengen er een geweldig zweeten moet volgen, waardoor de gifstof uit het bloed gedreven wordt, zoo hechten wij gaarne geloof aan deze verzekering. Deze gewenschte zweeting aanwezig zijnde, brenge men den patiënt andermaal in het water, of begiete hem met een paar emmers water, en doe hem wederom in het bed zweeten, hetwelk zoo lang voortgezet wordt, tot dat de watervrees geweken is. Wij willen gaarne het gebruik der middelen, die tegen den dollehonds-beet tot hiertoe onder Gods zegen, aangewend werden met gelukkig gevolg, blijven hoogschatten en aanbevelen, — doch zouden even gaarne zien, dat deze onze aankondiging in iedere stad, ieder vlek, dorp of gehucht wierd bewaard, om er, in overhoopte gevallen, een gezegend gebruik van te maken.

Hartelijk bedanken wij U, Weledele Heeren! openlijk voor het geplaatste over de Griep in het mengelwerk van uwe Couranten, en verzoeken tevens plaatsing van het bovenstaande.

De redactie van den Watervriend.

Uit het militaire leven.

» Hoor eens, Korporaal, waarom noemen uwe kameraads u altijd den Missionair?"

» » Och..... pardon, heer Luitenant!.... ik ben maar bijbelverspreider."

» Hoe, gij verspreidt bijbels?"

» » Ja, heer Luitenant! dat doe ik zoo: ik laat mij door iederen domenie uit den omtrek een bijbel present geven, en verkoop dien dan aan de boekverkoopers voor een kwartje. Deze verkoopen ze aan den minderen man, wien ze anders te duur zijn, en zoo zorg ik voor het zielenheil van mijne medemenschen en voor mijn stoffelijk welzijn tegelijk.""

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 3. Febr. Sedert den 1. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Jeaunette, C. J. Divoort, la Clemence, O. A. Nintemian, beide Liverpool, zout en stukgoederen.

Voor Vlissingen bestemd:

The Mary, S. E. Sharp, New-Castle, steenkolen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,

3 Februarij 1848.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
O. Z. Tarwe (1846)	f	.	Z. Gr. Erwten	f	9.75
N. dito dito	-	9.15	W. Witte dito	-	.
O. W. Tarwe (1846)	-	.	Z. Paardenboonen	-	5.35
Nieuwe W. dito	-	9.25	W. Koolzaad	-	.
N. Z. Rogge	-	7.50	Zomer dito	-	.
Vreemde dito	-	.	Gort No. 3	-	18.00
Winter garst	-	5.40	« « 2	-	15.00
Zomergarst	-	5.20	« « 1	-	15.00
Haver	-	.	Raapolie	f	40.50 p. v.
Boekweit	-	.	Patentolie	-	42.50 -
W. Witteboonen	-	.	Lijnolie	-	-
Dito Bruineboonen	-	9.50	Lijnkoeken f		de 104 st.
W. Paardenboonen	-	5.50	Raapkoeken a 82.00	-	1040 -
W. Gr. Erwten	-	10.00			

Opening des morgens ten 5 ure.

Sluiting des avonds 6 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BENTEM.